

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Het Leven Vande H. Maghet Geertrvyt Abdisse Tot Eisleben

Gertrudis <de Helfta>

T'Hantvverpen, [1607]

Vande verdiensten ende hulpe van S. Catharina. Dat LIX. Capittel.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43080

Vande verdiensten ende hulpe van
S. Catharina.

DAT LIX. CAPITTEL.

ALS op den dagh van S. Augustijn onder
andere de Heere haer wtlegghende dat
woordt: Non est inuentus similis illi, haer oock
bertoonde de verdiensten van veel Heyligen/so
begeerde sy ooc te weten hant verdienste ende
glorie vande glorieuse Maeght S. Catharina
diese van ioncs af sonderlinge bemint hadde/
wiens begheerte de Heere polvoende / heeft hy
haer bertoonde de H. Maeght/ verheuen op een
nen soo hooghen thoon/dat waert indien dat
ter geen Coninghinne inden Hemel geweest en
hadde/dat den Hemel genoegh door haer glorie
scheen verlicht te wesen. Onder haer soo saghte
de bystich Orateurs / de welke sy door den
Geest Godts ouerwinnende/tot den Hemel ge
stiert heeft / die alle in hun handen gulde seep
ters houde ende / en het opperste hooft van die
op de cleeren vande Maeght byghende haer
daer mede op de maniere van blommen trece
delijc perclerden. In die blommen blonc oock
als door een wonderlijc wert daer in geboeght
alle de neersticheydt/die de Orateurs ghedaen
hadden om wysheyt te vercrigen : waer mede
te kennen werdt gegeuen dat die neersticheden
daerom de schoone Maeght verclerden om dat
de Orateurs die heel tot ydel glorie souden ver
stiert hebben / maer de Heylighe Maeght dede
haer beste om hen met alle hun wysheyt te
bekeeren tot de gratie des geloofs/tot lof van
hunnen Schepper. Ende de Heere scheen oock
dyck

diewils aen de verheuen Maeght delicate kuis-
kens te getien/ende daer dooz gelijk bouen ge-
ſept is van S. Agneete/haet in te ſtozen als
dooz toegeestinghe/alle het verheughen dat hy
r'hemwaerts ingetrocken hadde/vande her-
ten der wtuerozen die op aertrick memozie
van haer hielden/ en daer dooz ſcheen de croo-
ne van haer hooft dooz wonder ietichdelycke
beranderinge/ wederom op een nieu blomme
boort te brengen/die een wonderlycke hupster
gaf tot alle de gene die tot haer deuoot zyn.

Vande Kerckvuydinghe, dat de vvoorden vande
achterclappers de sielen verciere, vade cracht
des offerhandens der herten ende tribulatiē,
ende vande bliſſchap des Heeren ouer een die
hem bekeert.

DAT LX. CAPITTEL.

Als men op den seestdagh vande Kerckmiss-
dinge ter Mettenen tijdt las/ Regina Saba
venit ad Salomonem, ende daer na/ cum gemmis
virtutum, &c. Dese beweeght zijnde/ seyde tot
den Heere: Wee my goedertierenste Godt/ende
hoe sal ic clepue ende arme tot v comen die niet
een plaetsken der denghden in my en vinde.
Waer op de Heere: En weet ghy doch dat niet
dat v moeplycheit aengedaen wordt dooz ver-
ſcheyden achterclappers. Ende sp: Je weet het
Heere/ want ouermids mijn schult hebbe ick
diewils mijnen euen naesten berargert. Waer
op de Heere: Soo dan alle de woorden vande
achterclappers zyn v soo heel denghden/waer
mede ghy verciert tot my mocht comen / ende
ick dooz mijn medelgdende goedertierenhepdt

SS 4 bedwone